

[Poul Hansen (Kalundborg).]

udenrigsminister sagde, at et afrustet Tyskland ville danne et tomrum, der netop ville udsætte verdensfreden for den største fare. Det var med rette, ministeren sagde, at han betragtede det som umuligt i det lange løb at holde et land med 70 millioner mennesker afvæbnet mod sin vilje. Et afrustet Tyskland vil ikke kunne være et frit land, men et rustet Tyskland i militærblok med USA kan det endnu mindre.“

Det afgørende er altså, at det ærede medlem her med fuld musik gik ind for Sovjetunionens synspunkter: at Tyskland måtte have et væbnet forsvar. Når det er stillingen, forekommer det mig, at jeg har ret, når jeg tidligere på dagen sagde, at hele kampagnen fra de ærede medlemmers side er hykleri og tjener et andet formål, end man her angiver.

Der er fra forskellig side talt om befolkningens spontane reaktion overfor den beslutning, vi er i færd med at tage eller i alt fald tilslutte os. Jeg vil bede om, at man ikke overdriper sine forestillinger om spontanitet. Jeg er vidende om, at der af en formentlig venlig mand i Klampenborg er rundsendt trykte kort til et eller andet antal medborgere — jeg ved ikke hvor mange — trykte kort, hvis tekst går ud på, at man skal forlange folkeafstemning om disse spørgsmål. Kortet er ligetil, teksten er trykt, og man skal bare sætte sit navn under. Den venlige mand har oven i købet sørget for, at man, selvom det her drejer sig om vigtige samvittighedsspørgsmål, ikke skal have udgift til porto for at indsende dette kort til folketingets højtærede formand; der står, at brevet kan nedlægges ufrankeret i postkassen. Men det er endda ikke det bedste, for hertil knytter sig endelig det interessante moment, at den pågældende venlige mand for at arrangere dette har henvendt sig til postvæsenet og frimodigt på folketingets formands vegne anmodet om tilladelse til modtagelse af ufrankerede forsendelser. Jeg vil sige, at det ikke alene er såre frimodigt, men også,

såvidt jeg kan se, ulovligt. Jeg fremdrager dette eksempel til belysning af karakteren af den kampagne, man har iværksat.

Må jeg tilsidst under henvisning til, hvad den højtærede udenrigsminister sagde, tilføje, at vi fra mit partis side ikke kan tiltræde den af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) foreslåede dagsorden. Jeg vil gerne gentage og sammenfatte, hvad jeg tidligere har sagt, at vort synspunkt er det, at en genbevæbning af Vesttyskland vil vi ikke være i stand til at hindre, og at det heller ikke ville være i overensstemmelse med den fredspolitik, som føres. Det er da bedst, at den sker under kontrol og i samarbejde med de vestlige lande; efter vor opfattelse er dette også heldigst for det tyske demokrati selv. Vi kan derfor tiltræde de punkter, som den højtærede udenrigsminister stillede op i slutningen af sin tale i formiddags; også fra anden side kan man tiltræde dette.

Der har været rejst spørgsmål om Sydslesvig i denne forbindelse, og den højtærede udenrigsminister har i sin sidste tale fremsat nogle udtalelser herom. Det er på denne baggrund, at jeg på de ærede medlemmer hr. Thoril Kristensens, hr. Ole Bjørn Krafts og egne vegne stiller følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler sin tilslutning til, at udenrigsministeren på det kommende NATO-rådsmøde tiltræder Vesttysklands optagelse i det vestlige forsvarssystem efter de på Londonkonferencen fastsatte retningslinier,

og samtidig opfordrer udenrigsministeren til ved NATO-rådsmødet at fremføre de danske synspunkter vedrørende de dansksindede sydslesvigeres interesser, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.